

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סט	
לענין מעשר מאי?	בעי רבא:											▲	◇	סט:
היכי דמי?												▲		סט:
כגון דאמדינהו ועשרינהו ושתלינהו והוסיפה להו												!	◇	סט:
אם תמצא לומר: לא אזלינן בתר עיקר ותוספת בעי עשורי, עיקר מאי?												▲	◇	ע.
מאי שנא מכל חיטי ושערי דעלמא?	אמר ליה - אביי:											♣		ע.
דבר שזרעו כלה לא מיבעיא לי, אלא כי קמיבעיא לי - דבר שאין זרעו כלה, מאי?	אמר ליה: [רבא]											!	◇	ע.
תפשוט ליה מהא, דאמר רבי יצחק אמר ר' יוחנן:												♣		ע.
ליטרא בצל שתיקנו וזרעו - מתעשר לפי כולן	[רבי יצחק אמר רבי יוחנן]											♣	◇	ע.
התם היינו זריעתו, הכא לאו היינו זריעתו.												!	◇	ע.
עציץ שאינו נקוב, מהו?	רבי חנינא בר מניומי לאביי:											▲	◇	ע.
אי לא נקוב, הא לא נקוב												♣		ע.
דלמא חזר ונקבו קא אמרת	[אביי]											▲	◇	ע.
הכא חדא זריעה היא, איחבורי הוא דקא מיחברא ועולה, התם שתי זריעות נינהו.												!	◇	ע.
שבולת שמרחה בכרי ושתלה, וקרא עליה שם במחובר, מהו? כיון דמרחה טבלא לה, כי קרא עליה שם קדשה לה, או דלמא כיון דשתלה פקע ליה טבלא מינה?	בעי ר' אבהו:											▲	◇	ע.
אם כן, מצינו תרומה במחובר לקרקע	רבנן לאביי:											♣	◇	ע.
לא מצינו תרומה במחובר לקרקע	ותנן:											♣	◇	ע.
כי תניא ההיא - לענין איחובי מיתה וחומש, דאי תליש ואכיל תלוש הוא, ואי גחין ואכיל בטלה דעתו אצל כל אדם.	אמר ליה: [אביי]											!	◇	ע.
ביצי נבלת העוף הטהור מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים, מבפנים - מטמאין בגדים אבית הבליעה, מבחוץ - אין מטמאין בגדים אבית הבליעה?	ומאי שנא מדכתב אפינקסא דאילפא:											♣	◇	ע.
תלוש עבידי אינשי דאכלי הכי, במחובר לא עבידי אינשי דאכלי.												!	◇	ע.
הזורע כלאים בעציץ שאינו נקוב - אסור.	רב טביומי בר קיסנא אמר שמואל:											♣	◇	ע.
בשלמא אי אשמעינן לוקה מכת מרדות מדרבנן - שפיר, אלא אסור מאי קמ"ל? דמדרבנן הוא זריעה	אביי:											♣	◇	ע.
תרם משאינו נקוב על הנקוב - תרומה, ויחזור ויתרום.	תנינא:											♣	◇	ע.
החיטין, והשעורין, והכוסמין, והשיבולת שועל, והשיפון - הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה												♣	◇	ע.
ואסורין בחדש מלפני העומר, ומלקצור מלפני הפסח.												♣	◇	ע.
אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא העומר הבא.												♣	◇	ע.
כוסמין מין חיטים, שיבולת שועל ושיפון מין שעורין כוסמין - גולבא, שיפון - דישרא, שיבולת שועל - שבולי תעלא.	תנא:											♣	◇	ע.
הני אין, אורז ודוחן לא												♣	◇	ע.
מנא הני מילי?												▲		ע.
אתיא לחם לחם ממצה, כתיב הכא: (במדבר ט"ו) והיה באכלכם מלחם הארץ, וכתיב התם: (דברים ט"ז) לחם עוני.	ריש לקיש:											!	◇	ע.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
והתם גופה מנלן?														ע:						
אמר קרא: (דברים ט"ז) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני, דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, יצאו אלו שאין באין לידי חימוץ אלא לידי סירחון.	ריש לקיש, וכן תנא דבי ר' ישמעאל, וכן תנא דבי ר' אליעזר בן יעקב:											⚡	!	◇	ע:					
ומצטרפין זה עם זה.														<	ע:					
התבואה והקמחים והבציקות - מצטרפין זה עם זה.	תנא:													◇	ע:					
למאי הלכתא?														^	ע:					
לענין חדש.	רב כהנא:													!	◇	ע:				
לענין חמץ בפסח.	רב יוסף:													!	◇	ע:				
לענין מעשר שני, דאי אכיל ליה חוץ להומה לקי.	רב פפא:													!	◇	ע:				
לענין טומאת אוכלין, והא קמ"ל, דתבואה וקמחין דומיא דבצקות, מה התם אוכלא בעיניה, אף הכא נמי אוכלא בעיניה	רבא:													!	◇	ע:				
חטה - בין קלופה בין שאינה קלופה מצטרפת, שעורה - קלופה מצטרפת, שאינה קלופה אין מצטרפת.	והתניא:													!	◇	ע:				
איני?														⚡		ע:				
(ויקרא י"א) על כל זרע זרוע אשר יזרע - כדרך שבני אדם מוציאין לזריעה, חטה בקליפתה ושעורה בקליפתה ועדשים בקליפתן	והא תנא דבי רבי ישמעאל:													⚡	!	◇	ע:			
לא קשיא: הא בלחות, הא ביבשות.														!	◇	ע:				
ואסורין בחדש מלפני העומר																<	ע:			
מנא הני מילי?																^	ע:			
אתיא לחם לחם ממצה.	ריש לקיש:														!	◇	ע:			
ולקצור לפני הפסח.																	<	ע:		
מנא הני מילי?																	^	ע:		
אתיא ראשית ראשית מחלה.	רבי יוחנן:														!	◇	ע:			
מאי קודם לעומר?																	^	ע:		
קודם קצירת העומר	רבי יונה:														!	◇	ע:			
קודם הבאת העומר.	רבי יוסי בר זבדא:														!	◇	ע:			
אסורין בחדש לפני העומר ולקצור לפני הפסח	תנן:														⚡	!	◇	ע:		
בשלמא למאן דאמר קודם הבאת העומר, היינו דלא קא עריב להו ותני להו, אלא למ"ד קודם קצירת העומר, ליערביניהו וליתניניהו: אסורין בחדש ולקצור לפני הפסח															⚡	!	◇	ע:		
אלא אי איתמר אסיפא איתמר:																	■	◇	ע:	
אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן	[סיפא]																■	■	◇	ע:
מאי קודם לעומר?																		^		ע:
קודם הבאת העומר	רבי יוסי בר זבדא:																	!	◇	ע:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קודם קצירת העומר.	רבי יונה:									!	◇	ע:	
לא תיתב אכרעיך עד דמפרשת ליה להא מילתא! מנין לעומר שמתיר בהשרשה?	רבי אלעזר לרבי יאשיה דדריה:										^	◇	ע.א.
מנלן? דכתיב: (ויקרא ב') אביב, לאו מכלל דאיכא דלאו אביב.	[רבי יאשיה]										!	◇	ע.א.
דלאו אביב, ולעולם דעייל שלישי											?		ע.א.
(דברים ט"ז) מהחל חרמש, לאו מכלל דאיכא דלאו בר חרמש.	אלא אמר שמואל:										!	◇	ע.א.
דלאו בר חרמש, ולעולם שחת											?		ע.א.
קמה, לאו מכלל דלאו בר קמה.	רבי יצחק:										!	◇	ע.א.
דלאו בר קמה, ולעולם אגם											?		ע.א.
(שמות כ"ג) אשר תזרע, משעת זריעה.	אלא אמר רבא:										!	◇	ע.א.
אי הכי, אע"ג דלא השריש נמי	רב פפא לרבא:										?	◇	ע.א.
סודני, (שמות כ"ג) בשדה כתיב.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	ע.א.
קוצרין בית השלחין שבעמקים, אבל לא גודשין.												■	ע.א.
אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין שלא ברצון חכמים, ולא מיהו בידם.												■	ע.א.
קוצר לשחת מאכיל לבהמה												■	ע.א.
אימת? בזמן שמתחיל עד שלא הביא שלישי	רבי יהודה:											■ ■	ע.א.
יקצור ויאכיל אף משהביא שלישי.	רבי שמעון:											■ ■	ע.א.
וקוצרין מפני נטיעות, מפני בית האבל, מפני ביטול בית המדרש.												■	ע.א.
לא יעשה אותן כריכות, אבל מניחין צבתים.												■	ע.א.
מצות העומר לבא מן הקמה, לא מצא - יביא מן העמרים.												■	ע.א.
מצותו לבא מן הלח, לא מצא - יביא יבש.												■	ע.א.
מצותו לקצור בלילה, נקצר ביום - כשר.												■	ע.א.
ודוחה את השבת.												■	ע.א.
כתוב אחד אומר: (ויקרא כ"ג) וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר, וכתוב: (ויקרא כ"ג) ראשית קצירכם אל הכהן, הא כיצד? ממקום שאתה מביא אי אתה קוצר, ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר.	תניא: ר' בנימין:											■	ע.א.
אימא: ממין שאתה מביא אי אתה קוצר, ממין שאי אתה מביא אתה קוצר												?	ע.א.
ההוא לא מצית אמרת, מדרבי יוחנן.												!	ע.א.
אנשי יריחו קוצרין ברצון חכמים וגודשין שלא ברצון חכמים וכו'.												■	ע.א.
מאן שמעת ליה דאמר מיהו ולא מיהו? רבי יהודה												■	ע.א.
וסבר ר' יהודה: קצירה דאנשי יריחו ברצון חכמים הוא?												?	ע.א.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ששה דברים עשו אנשי יריחו, שלשה ברצון חכמים ושלשה שלא ברצון חכמים, ואלו שברצון חכמים: מרכיבין דקלים כל היום, וכורכין את שמע, וקוצרין לפני העומר ברצון חכמים, ואלו שלא ברצון חכמים: גודשין לפני העומר, ומתירין גמזיות של הקדש של הרוב ושל שקמה, ופורצין פרצות בגנותיהן ובפרדסותיהן להאכיל נשר לעניים בשני בצורת בשבתות ובימים טובים, דברי ר"מ	והא תניא: [רבי מאיר]											עא.
אם ברצון חכמים הן עושין, יהו כל אדם עושין כן אלא אלו ואלו שלא ברצון חכמים, ועל שלשה מיהו בידם ועל שלשה לא מיהו בידם, ואלו שלא מיהו בידם: מרכיבין דקלים כל היום, וכורכין את שמע, וקוצרין וגודשין לפני העומר, ואלו שמיחו בידם: מתירין גמזיות של הקדש של הרוב ושל שקמה, ופורצין פרצות בגנותיהן ובפרדסותיהן כדי להאכיל נשר לעניים בשני בצורת בשבת' ובימים טובים, ונותנין פאה לירק, ומיהו בידם	אמר לו רבי יהודה:											עא.
וליתעמיך, ששה - שבעה הון אלא סמי מכאן קצירה.												עא:
קוצר לשחת ומאכיל לבהמה.												עא:
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל והשלולית, ודרך היחיד ודרך הרבים, ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בימות החמה ובימות הגשמים, והבור והניר וזרע אחר, וקוצר לשחת מפסיק, דברי רבי מאיר	תנן התם: [רבי מאיר]											עא:
אין מפסיק אלא א"כ חרש.	חכמים:											עא:
ר' מאיר בשיטת ר"ש אמרה	רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											עא:
יקוצר ויאכיל אף משהביאה שלישי,	דאמר: [רבי שמעון]											עא:
כל לשחת לאו קצירה היא.	אלמא קסבר: [רבי מאיר]											עא:
יתיב רבה וקאמר לה להא שמעתא.	[רבה]											עא:
אכלה חגב, קרסמוה נמלים, שברתהו הרוח, הכל מודים, חרש - מפסיק, לא חרש - אינו מפסיק	איתיביה רב אחא בר הונא לרבא:											עא:
הכל מודים מאן?												עא:
רבי מאיר												עא:
אי אמרת בשלמא מתני' בשלא הביאה שלישי, ברייתא דחרש אין, לא חרש לא - בשהביא שלישי, אלא אי אמרת מתניתין נמי בשהביא שלישי, השתא ומה התם דקצירה דאדם, אמר רבי מאיר: לא שמה קצירה, הכא לא כל שכן												עא:
אלא רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה												עא:
אימת? בזמן שהתחיל עד שלא הביא שלישי, אבל אם התחיל עד שהביא שלישי - אסור.	דאמר: [רבי יהודה]											עא:
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה - לבהמה, לאדם מי שמעת ליה? דאם כן, הווי להו תלתא תנאי												עא:
רבי מאיר בשיטת רבי עקיבא רבו אמר, דאף לאדם נמי לא הווי קצירה	אלא כי אתא רב דימי:											עא:
המנמר שדה ושייר בו קלחים לחים - רבי עקיבא אומר: פאה לכל אחד ואחד	דתנן: [רבי עקיבא]											עא:
מאחד על הכל	חכמים:											עא:
לא חייב רבי עקיבא אלא במנמר לקליות, אבל במנמר לאוצר לא.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											עא:
איני?												עא:
מחייב היה רבי עקיבא אף במנמר לאוצר	והא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											עא:
סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.												עב.
קוצרין מפני הנטיעות ומפני בית האבל ומפני בית המדרש.												עב.
מאי טעמא?												עב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
(ויקרא כ"ג) קצירכם אמר רחמנא, ולא קציר מצוה.											!	◇	עב.		
ולא יעשה כריכות אבל מניחן צבתים.												■	<	עב.	
מאי טעמא?												^		עב.	
דכמה דאפשר לא טרחינן.												!	◇	עב.	
מצות העומר להביא מן הקמה.												■	<	עב.	
(ויקרא ב) ואם תקריב מנחת בכורים - מה תלמוד לומר? לפי שמצות העומר להביא מן הקמה, מנין שאם לא מצא מן הקמה יביא מן העומרין? תלמוד לומר: תקריב.	תנו רבנן:											■	◇	עב.	
דבר אחר: תקריב - לפי שמצוה להביא מן הלח, ומנין שאם לא מצא מן הלח יביא מן היבש? תלמוד לומר: תקריב.												■	◇	עב.	
דבר אחר: תקריב - לפי שמצוה לקצור בלילה, מנין שאם נקצר ביום - כשר ודוחה את השבת? ת"ל: תקריב, תקריב - כל שהוא, תקריב - מ"מ, תקריב - ואפילו בשבת, תקריב - ואפילו בטומאה.												■	◇	עב.	
ואם נקצר ביום - כשר.												■	<	עב.	
כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולהקטיר חלבים ואברים, זה הכלל: דבר שמצוה כל היום - כשר כל היום, דבר שמצוה בלילה - כשר כל הלילה	והתנן:											■	◇	עב.	
קתני לילה דומיא דיום, מה דיום בלילה לא, אף דלילה ביום נמי לא												?		עב.	
לא קשיא: הא רבי, והא ר' אלעזר בר' שמעון	רבה:											!	◇	עב.	
היה עומד ומקריב מנחת העומר ונטמאת, אם יש אחרת - אומר לו הבא אחרת תחתיה, ואם לאו - אומר לו הוי פקח ושתוק, דברי רבי	דתניא: [רבי]											■	!	◇	עב.
בין כך ובין כך - אומר לו הוי פקח ושתוק, שכל העומר שנקצר שלא כמצוה - פסול	רבי אלעזר בר' שמעון:											■	!	◇	עב.
ר' אלעזר בר' שמעון בשית רבי עקיבא רבו של אביו אמרה	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	!	◇	עב.
כל מלאכה שאפשר לו לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת	דתנן, כלל אמר ר' עקיבא:											■	!	◇	עב.
וסבר לה כרבי ישמעאל												■	!	◇	עב.
קצירת העומר מצוה	דאמר: [רבי ישמעאל]											■	!	◇	עב.
מה חריש רשות אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהיא מצוה	דתנן, רבי ישמעאל:											■	!	◇	עב.
ואי סלקא דעתך נקצר שלא כמצוה כשר, אמאי דחי שבת? נקצריה מערב שבת אלא מדדחי שבת, שמע מינה: נקצר שלא כמצוה - פסול.												■	!	◇	עב.
ורבי לאו תלמידיה דר"ש הוא?												?			עב.
כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע, היינו מעלין לו שמן ואלונתית מחצר לגג ומגג לקרפף ומקרפף לקרפף אחר, עד שאנו מגיעין למעיין שאנו רוחצין בן	והתניא, אמר רבי:											■	?	◇	עב.
סבר לה כאידך דרבי שמעון												!			עב.
בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה, שהרי הקטר חלבים ואברים כשרים כל הלילה, ולא היה ממתין להן עד שתחשך.	דתניא, אמר רבי שמעון:											■	!	◇	עב.
ורבי אלעזר בר' שמעון לא שמיע ליה?												?			עב:
אלא שאני התם, שהרי דחתה שחיטה את השבת.												!			עב:
ולרבי ה"נ דחתה שחיטה את השבת												?			עב:
קצירת העומר לא דחיא שבת.	אלא קסבר רבי:											!			עב:
ולא?												?			עב:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא	והתנן, והכמים אומרים:	⚡	⚡									עב:
דלא כרבי.		!										עב:
אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות	הכמים:	⚡	⚡									עב:
דלא כרבי		!										עב:
ובשבת - יאמר להם שבת זן		⚡	⚡									עב:
דלא כרבי.		!										עב:
נקצר ביום - כשר, ודוחה את השבת.											◀	עב:
מאן שמעת ליה דאמר: נקצר ביום כשר? רבי, וקתני: ודוחה את השבת, מאי לאו קצירה											⚡	עב:
לא, להקרבה.											!	עב:
אבל לקצירה לא?											⚡	עב:
(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מועדי ה' - מה תלמוד לומר? לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהן: (במדבר ט') במועדו, (במדבר כ"ח) במועדו - ואפילו בשבת, במועדו - ואפילו בטומאה, שאר קרבנות הצבור מניין? תלמוד לומר: (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם מניין לרבות עומר והקרב עמו, שתי הלחם והקרב עמה? ת"ל: וידבר משה את מועדי ה', הכתוב קבע מועד לכולן	והתניא, רבי:										⚡	עב:
למאי?											^	עב:
אילימא להקרבה											!	עב:
שתי הלחם בני הקרבה נינהו?											⚡	עב:
אלא פשיטא לטחינה והרקדה											!	עב:
ודכותה גבי עומר לקצירה, וקא דחי את השבת											⚡	עב:
אלא, עומר להקרבה, ושתי הלחם לאפיה, וקסבר רבי: תנור מקדש, אי אפי לה מאתמול איפסילה לה בלינה.	[רבי]										!	עב:
וסבר רבי: תנור מקדש?											⚡	עב:
כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה, כיצד? שחטן לשמן זורק דמן לשמן - קדש הלחם, שחטן שלא לשמן זורק דמן שלא לשמן - לא קדש הלחם, שחטן לשמן זורק דמן לשמן - קדש הלחם, קדוש ואינו קדוש, דברי רבי	והתניא: [רבי]	♦	⚡								⚡	עב:
לעולם אינו קדוש, עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן	רבי אלעזר ברבי שמעון:	♦	⚡								⚡	עב:
הוקבעו ולא הוקבעו אמר.	רב נחמן בר יצחק:										!	עב:
הדרן עלך רבי ישמעאל											⚡	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עג.	
אתיא מדתני לוי	רבינא:											!	◇	עג.
(במדבר י"ח) לכל קרבנם ולכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשם	דתני לוי:											!	◇	עג.
כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע, סלקא דעתך אמינא: (במדבר י"ח) מן האש כתב רחמנא, קמ"ל.												!	◇	עג.
לכל מנחתם - לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות, סלקא דעתך אמינא: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם אמר רחמנא, והאי להחיר קא אתיא, ואידך נמי לברר קא אתיא, קמ"ל.												!	◇	עג.
(במדבר י"ח) לכל חטאתם - לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא, קמ"ל.												!	◇	עג.
(במדבר י"ח) לכל אשם - לרבות אשם נזיר ואשם מצורע.												!	◇	עג.
אשם מצורע בהדיא כתיב ביה: (ויקרא י"ד) כי חטאת האשם הוא לכהן												!	◇	עג.
אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קא אתי, קמ"ל.												!	◇	עג.
(במדבר י"ח) אשר ישיבו - זה גזל הגר												!	◇	עג.
(במדבר י"ח) לך היא ולבניך - שלך היא ולבניך, אפילו לקדש בו את האשה.												!	◇	עג.
שלמי העובדי כוכבים עולות.	רב הונא:											!	◇	עג.
איבעית אימא: קרא, ואיבעית אימא: סברא.												!	◇	עג.
איבעית אימא סברא, עובד כוכבים לבו לשמים ואיבעית												!	◇	עג.
אימא קרא, (ויקרא כ"ב) אשר יקריבו לה' לעולה - כל דמקריב עולה ליהוי.												!	◇	עג.
עובד כוכבים שהתנדב להביא שלמים, נתנו לישראל - ישראל אוכלן, נתנו לכהן - הכהן אוכלן	מתיב רב חמא בר גוריא:											!	◇	עג.
הכי קא אמר: על מנת שיתכפר בהן ישראל - ישראל אוכלן, על מנת שיתכפר בהן כהן - כהן אוכלן.	רבא:											!	◇	עג.
אלו מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים: מנחת עובדי כוכבים	מתיב רב שיזבי:											!	◇	עג.
לא קשיא: הא רבי יוסי הגלילי, הא ר"ע	רבי יוחנן:											!	◇	עג.
(ויקרא כ"ב) איש - מה ת"ל איש איש? לרבות את העובדי כוכבים שנודרין נדרים ונדבות כישראל, (ויקרא כ"ב) אשר יקריבו לה' לעולה - אין לי אלא עולה, שלמים מנין? תלמוד לומר: נדרים, תודה מנין? תלמוד לומר: נדבותם, מנין לרבות העופות והיין והלבונה והעצים? ת"ל: נדרים לכל נדרים, נדבותם לכל נדבותם, א"כ מה ת"ל עולה? עולה - פרט לנוירות, דברי ר' יוסי הגלילי	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]											!	◇	עג.
אשר יקריבו לה' לעולה - אין לי אלא עולה בלבד.	רבי עקיבא:											!	◇	עג.
והאי פרט לנוירות מהכא נפקא? מהתם נפקא:												!	◇	עג.
(במדבר ו') דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר - בני ישראל נודרין ואין העובדי כוכבים נודרים												!	◇	עג.
אי מהתם, הוה אמינא: קרבן הוא דלא לייתי, אבל נזירות חלה עלייהו, קמ"ל.												!	◇	עג.
כמאן אזלא הא דתנן:												!	◇	עג.
שבעה דברים התקינו בית דין וזה אחד מהן: עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים ושילח עמה נסכיה - קריבין משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור?	[תנן] רבי שמעון:											!	◇	עג.
לימא, ר' יוסי הגלילי ולא ר"ע												!	◇	עג.
אפילו תימא ר"ע, עולה וכל חבירתה.												!	◇	עג.
מאן תנא להא דת"ר:												!	◇	עג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(במדבר ט"ו) אזרח - אזרח מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים? ת"ל: ככה	[ת"ר]											עג
מני? לא ר' יוסי הגלילי ולא ר"ע, אי רבי יוסי הגלילי, הא אמר: אפילו יין נמי אי ר' עקיבא, הא אמר: עולה אין, מידי אחרנא לא												עג
איבעית אימא: ר' יוסי הגלילי, ואיבעית אימא: ר"ע.												עג
איבעית אימא: ר' יוסי הגלילי, סמי מההיא יין												עג
ואיבעית אימא: ר"ע, עולה וכל חבירתה.												עג
מנחת חוטא של כהנים וכו'.	רבי שמעון:											עג
מנה"מ?												עג
אלא להתיר מנחת חוטא של כהנים? ומה אני מקיים (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל?	דת"ר: [ת"ק]											עג
וכי נאמר והיתה לכהן כמנחתו? והלא לא נאמר אלא כמנחה אלא להקיש מנחת חוטא של כהנים כמנחת חוטא של ישראל, מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת. אי מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת ושיריה נאכלין, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת ושיריה נאכלין? ת"ל: (ויקרא ה') לכהן כמנחה, לכהן כמנחה ולא לאשים כמנחה, הא כיצד? קומץ קרב בעצמו ושירים קריבין בעצמן.	רבי שמעון:											עג
הא שתהא עבודתה כשרה בו מהכא נפקא? מהתם נפקא: מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו בכל עת ובכל שעה שירצה? ת"ל: (דברים י"ח) ובא בכל אות נפשו ושרת												עד
אי מהתם, הוה אמינא: ה"מ דבר שאין בא על חטא, אבל דבר שבא על חטא אימא לא.												עד
והא נמי מהכא נפקא? מהתם נפקא: (במדבר ט"ו) וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשוגג - מלמד שהכהן מתכפר על ידי עצמן												עד
אי מההוא, הוה אמינא הני מילי בשוגג, אבל במזיד לא, קמ"ל.												עד
במזיד היכי משכחת לה?												עד
בזדון שבועה.												עד
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, והקומץ קרב בפני עצמו והשירים קריבין בפני עצמן	תניא אידך, רבי שמעון:											עד
הקומץ קרב בעצמו, והשירים מתפורין על בית הדשן.	ר"א בר"ש:											עד
בית הדשן דהיכא? אי דלמעלה, היינו אבוה אי דלמטה, יש לך דבר שקרב למטה?	רבי חייה בר אבא: הוה בה רבי יוחנן:											עד
דלמא לאיבוד.	א"ל רבי אבא:											עד
אחיכו עליה, וכי יש לך דבר שקרב לאיבוד?												עד
(ויקרא ו') כל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל - לאכילה הקשתיה ולא לדבר אחר.	תני אבוה דרבי אבין:											עד
מאי קא אמר?												עד
הכי קא אמר: כל מנחת כהן לא תאכל חובתו, כליל תהיה נדבתו.	אביי:											עד
סכינא חריפא מפסקא קרא:	א"ל רבא:											עד
כל מנחת כהן כליל תהיה נדבתו, לא תאכל חובתו.	אלא אמר רבא:											עד
ואיפוך אנא												עד
מסתברא נדבתו הוה ליה לרבוויי, שכן תדירה, לא חטי, בסיים ריחיה.												עד
אדרבה, חובתו הוה ליה לרבוויי, שכן עשרון, חובה												עד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
הנך נפישן.												!	◇	עד.		
ורבנן האי כל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל מאי עבדי ליה?													⚡	◇	עד.	
מיבעי להו לכדתניא:													!	◇	עד.	
אין לי אלא עליונה בכליל תקטר ותחתונה בלא תאכל, מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: כליל כליל לגזירה שוה, נאמר כאן כליל ונאמר להלן כליל, מה להלן בכליל תקטר, אף כאן בכליל תקטר, ומה כאן ליתן לא תעשה על אכילתו, אף להלן ליתן לא תעשה על אכילתו.													! ■	◇	עד.	
כהן שאכל מן האימורין מה הוא? לאו דורות לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי - לאו דכליל תהיה, מאי?	בעי רבינא:													^ ◇	עד.	
כל שהוא (ויקרא ו') בכליל תהיה, ליתן לא תעשה על אכילתו.	רב אהרן לרבינא, ת"ש: דתניא, ר"א:												! ■	◇	עד:	
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים - למזבח, ואין בהן לכהנים, ובוזה יפה כח מזבח מכת הכהנים.														■	מ	
שתי הלחם ולחם הפנים נאכלין לכהנים, ואין בהם למזבח, ובוזה יפה כח הכהנים מכת המזבח.														■	מ	
ותו ליכא? והא איכא עולה?														⚡ ◇	עד:	
איכא עורה לכהנים.														!	עד:	
והא איכא עולת העוף?														⚡ ◇	עד:	
איכא מוראה ונוצה.														!	עד:	
והא איכא נסכים														⚡ ◇	עד:	
לשיתין אזלי.														!	עד:	
ומאי בזו?														^ ◇	עד:	
לאפוקי מדשמואל														!	◇	עד:
המתנדב יין, מביאו ומזלפו על גבי אישים	דאמר שמואל:													! ■	◇	עד:
קמ"ל דלשיתין אזלי.														!	עד:	
מסייע ליה לשמואל														■	◇	עד:
המתנדב שמן, קומצו ושיריו נאכלין.	דאמר שמואל:													■ ■	◇	עד:
שתי הלחם ולחם הפנים.														■	<	
ותו ליכא? והא איכא חטאת העוף?														⚡ ◇	עד:	
איכא דמה.														!	עד:	
והאיכא לוג שמן של מצורע														⚡ ◇	עד:	
איכא מתנותיו.														!	עד:	
ומאי בזו?														^ ◇	עד:	
לאפוקי ממאן דאמר: שתי הלחם הבאות בפני עצמן לשריפה אתיו, קמשמע לן, דבזו יפה כח כהנים לעולם.														!	◇	עד:
כל המנחות הנעשות בכלי - טעונות שלשה מתנות שמן: יציקה, ובלילה, ומתן שמן בכלי קודם לעשייתן.														■	מ	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
key-מקרא:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והלות בוללן, דברי רבי	[רבי]											עד:
סולת.	חכמים:											עד:
ההלות טעונות בלילה, ורקיקין - משיחה.												עד:
כיצד מושחן? כמין כי, והשאר נאכלין לכהנים.												עד:
למעוטי מאי?												עד:
למעוטי מנחת מאפה.	רב פפא:											עד:
(ויקרא ב') ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה - מלמד שטעונה מתן שמן בכלי, קרבנך קרבנך לגז"ש, מה כאן מתן שמן בכלי, אף להלן מתן שמן בכלי, ומה להלן יציקה ובלילה, אף כאן יציקה ובלילה.	ת"ר:											עד:
הלות בוללן, דברי רבי	[רבי]											ע"ה.
סולת.	חכמים:											ע"ה.
(ויקרא ב') סלת בלולה - מלמד שנבללת סולת	ת"ר: [חכמים]											ע"ה.
הלות בוללן, שנאמר: (ויקרא ב') הלות בלולות.	רבי:											ע"ה.
והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות, ואי אפשר לבוללן כשהן חלות אלא סולת	אמרו לו: [חכמים]											ע"ה.
כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתו ונותנה, ונותן שמן עליה ובלולה ולשה ואופה ופותתה, ונותן עליה שמן וקומץ	[חכמים]											ע"ה.
הלות בוללן, שנאמר: הלות בלולות בשמן, כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתה ונותנה, ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובלולה, וחזור ונותן עליה שמן וקומץ.	רבי:											ע"ה.
אי אפשר דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא?												ע"ה.
רבי שמואל בר רב יצחק:	רבי שמואל בר רב יצחק:											ע"ה.
ההלות טעונות בלילה, ורקיקין משיחה.												ע"ה.
הלות בלולות - ולא רקיקין בלולין, שיכול והלא דין הוא: ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה, רקיקין שטעונין משיחה אינן דין שטעונין בלילה תלמוד לומר: חלות בלולות - ולא רקיקין בלולין.	תנו רבנן:											ע"ה.
רקיקין משוחין - ולא חלות משוחות, שיכול והלא דין הוא: ומה רקיקין שאינן טעונין בלילה טעונין משיחה, חלות שטעונות בלילה אינן דין שטעונות משיחה תלמוד לומר: רקיקין משוחים - ולא חלות משוחות.												ע"ה.
מאי תלמודא?												ע"ה.
לא לישתמיט ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין.	רבא:											ע"ה.
כיצד מושחן? כמין כי, והשאר נאכל וכו'.												ע"ה.
מאי כמין כי?												ע"ה.
כמין כי יוני.	רב כהנא:											ע"ה.
מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין, מביא לוג שמן וחוצהו, חציו לחלות וחציו לרקיקין, והלות בוללן ורקיקין מושחן, ומושח את הרקיק על פני כולו, ושאר השמן מחזירין לחלות	תנו רבנן: [ת"ק]											ע"ה.
מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.	רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:											ע"ה.
רקיקין הבאים בפני עצמן, מביא לוג שמן ומושחן וחזור ומושחן עד שיכלה כל שמן שבלוג	תניא אידך: [רבנן]											ע"ה.
מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.	רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:											ע"ה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer O ראייה- proof
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ענה:	
כל המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיתה.													מ	עה:
למעוטי מאי?													ג	עה:
למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים.	רב פפא:												!	עה:
(ויקרא ב') פתות אותה פתים מנחה - לרבות כל המנחות לפתיתה, יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל: אותה.	תנו רבנן:												!	עה:
(ויקרא ב') ויצקת שמן מנחה - לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה? תלמוד לומר: עליה שמן. אוציא את החלות ולא אוציא את הרקיקין? תלמוד לומר: היא.													!	עה:
מאי תלמודא? אימא: להוציא מנחת כהנים													!	עה:
איזהו דבר שצריך שני מיעוטיין? הוי אומר: זו מנחת מאפה.	רבה:												!	עה:
מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ואינו מבדיל, מנחת כהן משיח לא היה מקפלה	[ת"ק]												!	עה:
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה, מפני שאין בהן קמיצה, וכל שאין בהן קמיצה אין בהן פתיתה.	רבי שמעון:												!	עה:
וכולן פותתן כזיתים.	[רב שמעון]												!	עה:
פתות - יכול לשנים? תלמוד לומר: פתים אי פתים, יכול יעשנה פירורין? תלמוד לומר: אותה, אותה לפתיתים ולא פתיתה לפתיתים, הא כיצד? מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים וכהן משיח - היה מקפלה וכו'.	תנו רבנן:												!	עה:
לא היה מקפלה	והא אגן תנן:												!	עה:
אינו מקפלה לארבעה אבל מקפלה לשנים.	רבה:												!	עה:
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה.	רבי שמעון:												!	עה:
האי חביצא דאית בה פירורין כזית - מברכינן עליה המוציא לחם מן הארץ, אי לית בה פירורין כזית - מברכינן עליה בורא מיני מזונות.	רב יוסף:												!	עה:
מנא אמינא לה?	רב יוסף:												!	עה:
היה עומד ומקריב מנחות בירושלים, אומר: ברוך שהחיינו וקימנו נטלן לאכלן, אומר: המוציא לחם מן הארץ	דתניא:												!	עה:
וכולן פתית' בכזית.	ותנן:												!	עה:
ולתנא דבי רבי ישמעאל דאמר: מפרכן עד שמחזירין לסלתן, הכי נמי דלא מברך המוציא	אמר ליה אבוי:												!	עה:
וכי תימא הכי נמי													!	עה:
ליקט מכולן כזית ואכלו, אם חמץ הוא - ענוש כרת, אם מצה הוא - אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח	והתניא:												!	עה:
הכא במאי עסקינן - בשעירסן.													!	עה:
והוא שאכלן בכדי אכילת פרס	אי הכי, היינו דקתני עלה:												!	עה:
ואי בשעירסן, שאכלו מיבעי ליה													!	עה:
אלא הכא במאי עסקינן - בבא מלחם גדול.													!	עה:
מאי הוי עלה?													!	עה:
אפי' פירורין שאין בהן כזית.	רב ששת:												!	עה:
והוא דאיכא תורתא דנהמא עליהו.	רבא:												!	עה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
לחמי תודה בהדיא כתיב בהו נזירות											⚡	עו.
שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	דאמר מר:										⚡	עו.
לחמי תודה שאפאן ארבע חלות - יצא.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:										⚡	עו.
והא בעינן ארבעים											⚡	עו.
למצוה.											!	עו.
והא בעי אפרושי תרומה מינייהו											⚡	עו.
וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא											!	עו.
אחד אמר רחמנא - שלא יטול פרוס											⚡	עו.
דאפרשינהו בלישה.											!	עו.
כל המנחות שריבה במדת חלתן או שמיעט במדת חלתן - כשרות, חוץ מלחם הפנים וחביתי כ"ג ולחמי תודה ונזירות	מיתבי:										⚡	עו.
הוא דאמר כי האי תנא											!	עו.
כל המנחות שריבה במדת חלתן או שמיעט במדת חלתן - כשרות, חוץ מלחם הפנים וחביתי כהן גדול	דתנאי: [ת"ק]										!	עו:
אף לחמי תודה ונזירות.	יש אומרים:										!	עו:
מנחת מאפה שאפה חלה אחת - יצא מאי טעמא? מצת כתיב.	רב הונא:										⚡	עו:
טעמא דכתיב מצת, הא כתיב מצות לא, והא גבי לחמי תודה דכתיב מצות, ואמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל: לחמי תודה שאפאן ארבע חלות - יצא	מתקיף לה רב פפא:										⚡	עו:
ההיא פליגא.											!	עו:
העומר היה בא עשרון משלש סאין											■	עו:
שתי הלחם - שתי עשרונים משלש סאין											■	עו:
לחם הפנים - עשרים וארבע עשרונים מעשרים וארבע סאין.											■	עו:
מ"ט?											^	עו:
כיון דמחדש אתי ומשעורין אתי, עשרון מובחר לא אתי אלא משלש סאין.											!	עו:
שתי הלחם - שתי עשרונות משלש סאין.											■	עו:
כיון דמחטיין אתיין, אף על גב דמחדש אתיין, שתי עשרונות אתו משלש סאין.											⚡	עו:
לחם הפנים - עשרים וארבעה עשרונות מעשרים וארבעה סאין.											■	עו:
מאי טעמא?											^	עו:
כיון דמחטיין אתו ומישן אתו, עשרון מובחר אתי מסאה.											!	עו:
כל המנחות שריבה במדת עשרון או שמיעט במדת עשרון - פסולות, ריבה במדת סאין שלהן או שמיעט במדת סאין שלהן - כשרות.	תנו רבנן:										■	עו:
העומר היה מנופה בשלש עשרה נפה, שתי הלחם - בשתיים עשרה, ולחם הפנים - בי"א	[ת"ק]										⚡	עו:
לא היה להן קצבה, אלא סולת מנופה כל צרכה היה מביא, שנאמר: (ויקרא כ"ד) ולקחת סולת ואפית אותה, עד שתהא מנופה כל צרכה.	רבי שמעון:										⚡	עו:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בדקה בגסה, בדקה בגסה	תנו רבנן:											■	◇	עו:
שלוש עשרה נפות היו במקדש, זו למעלה מזו וזו למעלה מזו, עליונה קולטת סובין, תחתונה קולטת סולת.	רבי שמעון בן אלעזר:											■	◇	עו:
לא היה להן קצבה.	רבי שמעון:											■	◇	עו:
סולת ואפית אותה - מלמד שנקחת סולת, ומנין שאפילו חיטין? תלמוד לומר: ולקחת, מ"מ. יכול אף בשאר מנחות כן? תלמוד לומר: אותה, מפני החיסכון.	תנו רבנן:											■	◇	עו:
מאי מפני החיסכון?												^		עו:
התורה חסה על ממונן של ישראל.	רבי אלעזר:											!	◇	עו:
היכא רמיזא?												^		עו:
דכתיב: (במדבר כ') והשקית את העדה ואת בעירם.												!	◇	עו:
הדרן עלך אלו מנחות נקמצות													◇	